

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

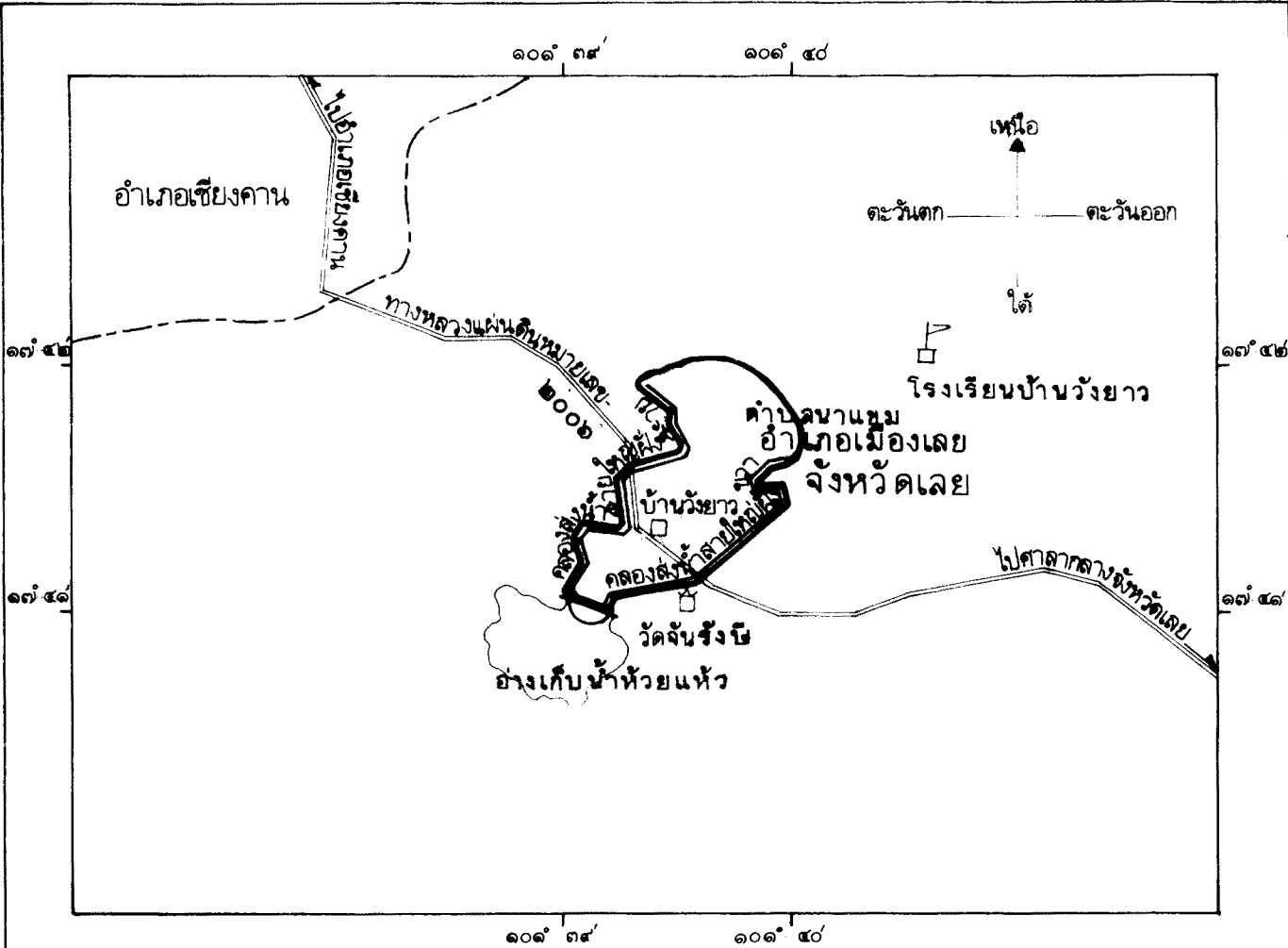
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

๕๐๐ ๐ ๑ ๒ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแสดงบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตอำเภอ
- ทางหลวง ถนน ซอย
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง
- คลองส่งน้ำ
- ทำนบกั้นดิน
- หมู่บ้าน บ้าน
- มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน
- วัด ศาสนสถาน

(นายปรีชา นาคธรรมินทร์)

ผู้อำนวยการสำนักงานชลประทานที่ ๔

(นายสามารถ โชคคณาพิทักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองซอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยเหหัวในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำคันและคูน้ำอันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้